

METODYKA E-MATERIAŁÓW DO JĘZYKA OBCEGO ZAWODOWEGO

E-materiały do języka obcego zawodowego powinny być tworzone w taki sposób, aby ich użytkownicy mogli ćwiczyć umiejętności językowe na poziomie A2/B1 (zgodnie z opisem poziomów biegłości językowej według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego - ESOKJ).

Materiały tekstowe, wymagające rozumienia tekstu słuchanego i pisanego mogą wybiegać poziomem zaawansowania do poziomu B1 (ESOKJ). Oprócz odniesienia do Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) autorzy e-materiałów powinni brać pod uwagę zapisy podstawy programowej kształcenia ogólnego i podstawy programowej kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, w tym języka obcego zawodowego.

Struktury leksykalno-gramatyczne występujące w e-materiale należy rozdzielić na dwie kategorie: struktury czynne oraz bierno. Czynne to te, których poznanie i utrwalenie jest kluczowe dla realizacji zadań i wymagane na poziomie czynnej znajomości języka dla poziomu A2. Są one treścią ćwiczeń leksykalno-gramatycznych. Natomiast struktury, które występują w tekstach przy okazji ćwiczenia rozumienia tekstów słuchanych czy pisanych nie podlegają dodatkowemu wyjaśnieniu, ćwiczeniu czy utrwalaniu.

Teksty zawarte w e-materiale mogą zawierać materiał leksykalno-gramatyczny, który odnosi się do poziomu od A2 do B1. Poziom trudności tekstów czytanych i słuchanych może przewyższać poziom wymagany podczas tworzenia wypowiedzi, związane jest to z tym, że umiejętności receptywne (słuchanie i czytanie) przewyższają zwykle produktywne (mówienie i pisanie).

Poziom A2 – uczeń potrafi zrozumieć pojedyncze zdania oraz wyrażenia często używane i związane bezpośrednio z życiem codziennym (np.: dane o sytuacji osobistej i rodzinnej, zakupy, najbliższe otoczenie, praca). Potrafi się porozumieć w trakcie wykonywania zadań prostych, codziennych, wymagających jedynie bezpośredniej i prostej wymiany informacji na znany temat. Potrafi opisać za pomocą prostych środków swoje wykształcenie, swoje bezpośrednie otoczenie i wypowiadać się na tematy związane z niezbędnymi potrzebami.

Poziom B1 – uczeń potrafi zrozumieć zasadnicze punkty rozmowy, gdy używany jest język jasny i standardowy, a rozmowa dotyczy spraw znanych związanych z pracą, szkołą, czasem wolnym, etc. Potrafi sobie poradzić w większości sytuacji, jakie spotyka w podróży w regionie języka docelowego. Potrafi wypowiedzieć się w sposób prosty i zwięzły na tematy z życia codziennego i dotyczące własnych zainteresowań. Potrafi opowiedzieć wydarzenie, wyrazić nadzieję lub cel, jak również przedstawić krótko uzasadnienie lub wyjaśnienie dotyczące projektu lub pomysłu.

Każdy moduł powinien zawierać różnorodne ćwiczenia językowe. Powinny one dotyczyć nie tylko struktur gramatyczno-leksykalnych, ale również sprawdzać rozumienie tekstów słuchanych i pisanych oraz zachęcać do samodzielnego ćwiczenia mówienia. Ćwiczenia językowe powinny być skonstruowane w taki sposób, aby możliwe było ich wykorzystanie przy zastosowaniu współczesnych metod nauczania języka obcego, np.: metody bezpośredniej (opierającej się na kontakcie nauczyciela i ucznia poprzez naturalną aktywizację języka w rozmowie), metody gramatyczno-tłumaczeniowej (głównym celem metody jest rozwój umiejętności czytania i rozumienia czytanego tekstu), metody audiolingwalnej (głównym celem metody jest opanowanie czterech sprawności w konkretnej kolejności: słuchanie, mówienie, czytanie, pisanie), metody kognitywnej (opierającej się na kształtowaniu kompetencji językowych poprzez rozwijanie innowacyjności w zakresie korzystania z języka), metod niekonwencjonalnych oraz metody wykorzystującej podejście komunikacyjne (kładące nacisk na używanie języka w różnych sytuacjach codziennego życia). Korzystając z opracowanych ćwiczeń językowych użytkownicy powinni nabyć kompetencje komunikacyjne i lingwistyczne niezbędne do posługiwania się językiem obcym w miejscu pracy w takim stopniu, aby rozumieć intencje osoby mówiącej i samemu wyrażać swoje, wykorzystując funkcje języka i zachowując poprawność jego użycia.